

مطالعهٔ پدیده عظیم مهاجرتها یک الزام است

چون تهران و برسور دار ساختن جمعیت رو به ترازد آن از امکانات و تسهیلاتی که به نمونه‌هایی از آن اشاره شد کار صاده‌ای نیست؛ مخصوصاً به این دلیل که نظام مدیریت و نگرش به شهر تهران و منطقه شهری وسیع آن با کاستیهای زیادی مواجه است که حرکت در مسیرهای مطلوب را مشکلتر می‌سازد.

مکانیزم جلوگیری از این رشد
رشد جمعیت و میزان آن برآیندی از اثر موالید، مرگ و میر، مهاجرت و توسعه کالبدی شهر در طول زمان است و در بین این عوامل مهاجرت نقش مهمی در افزایش جمعیت تهران و پیرامون آن دارد؛ عاملی که به صورت مستقیم و غیرمستقیم تعداد جمعیت و

کم شماری باشند تهران در سال ۱۳۷۵ [سال جاری] می‌تواند بین $\frac{7}{4}$ تا $\frac{7}{7}$ میلیون نفر جمعیت داشته باشد. رقمی که تا سال ۱۴۰۰ به حدود $\frac{12}{3}$ تا $\frac{12}{8}$

میلیون نفر خواهد رسید.^(۱) در این حالت که جمعیت تهران در یک دوره ۳۰ ساله دو برابر خواهد شده از یک طرف با مسائل و مشکلات کلانشهرهای چون جاکارتا، کلکته، بنگلور و کراچی مواجه خواهد شد و از طرف دیگر مشکلات کلانشهرهای چون توکیو و لندن را خواهد داشت. گروه اول با مسائل روزمره‌ای چون تأمین حداقل‌های زندگی برای بخش روحیه به ترازدی از جمعیت خود مواجهند و گروه دوم نیز به برد سریع شاخصهای کجف و سلامت اجتماعی را مد نظر دارند و از آن میان به ضرورت جلوگیری و جبران صدمات

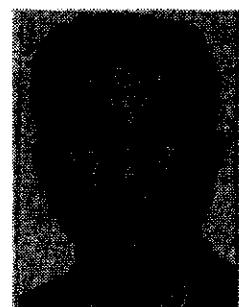
وارده از توسعه اقتصادی و

تخرب محیط زیست بر زندگی ساکنان خود مس انتدیشند، مسائل پیچیده‌ای چون پاک‌سازی محیط‌زیست و تجدید حیات نواحی مرکزی و آسیب‌دیده شهرهای خود را در اولویت قرار می‌دهند، برنامه‌های بسیار پرقریب و مطالعه شده‌تری را برای گذران اووقات فراغت تدارک می‌بینند و الزامات ورود به «عمر سوم» را که پس از دوران بازارنشستگی و قطع رسمی کار و فعالیت آغاز می‌شود و می‌توانند تا پیش از ۲۰ سال نیز ادامه باید جدی تلقی می‌کنند و حتی اهمیت پیش از دوران فعالیت برای آن قابل می‌شوند.

طبعی است که اندیشیدن به منجموعه این مسائل برای ساکنان شهری است و مطالعهٔ پدیده عظیم مهاجرتها یک الزام است. دکتر حبیب‌الله زنجانی استاد دانشگاه و سرپرست بخش جمعیت و زادت مسکن

جمعیت شهر تهران و پیرامون آن از حدود ۱۳۶۵ سال پیش که رسماً به عنوان پایتخت کشور انتخاب شد رو به رشد سریع گذاشت و اوج و خصیضهای متعددی را به خود دید. بالاترین میزان رشد جمعیت شهر تهران با حدود $\frac{8}{5}$ درصد در سال به دوره ۱۳۱۰-۱۳۱۸-۱۳۲۰ مربوط می‌شود که به طور متوسط از ۱۳۶۵-۱۳۷۰ مربوط می‌شود که به طور متوسط از $\frac{1}{4}$ درصد در سال تجاوز نمی‌کرده است.

میزان رشد شهر تهران در سالهای بعد از انقلاب جای بحث و گفتگو دارد. از یک طرف احتمالاً نتایج آمارگیری سال ۱۳۷۰ با کم شماری محسوسی توان

است و از طرف دیگر محدوده واقعی شهر تهران با محدوده سرشاری آن تفاوت دارد، به گونه‌ای که بسیاری از روستاهای کوچک و شهرکها پیرامونی را باید جزوی از تهران محسوب کرد.

در صورتی که میزان رشد سالانه جمعیت شهر تهران را در سطحی که آمارهای خام نشان می‌دهند بهذیریم این شهر در آینده با مشکلات جمعیتی پیچیده‌ای مواجه خواهد شد. جمعیت یک شهر $\frac{6}{5}$ میلیون نفری با میزان رشد $\frac{1}{4}$ درصد در سال می‌تواند در یک دوره ۵۰ ساله دو برابر شود و این دوره نیز به اندازه‌ای طولانی است که بتوان نیازهای جمعیتی را که با میزان رشد پائینی افزایش می‌باید تأمین کرد. اما اگر نتایج آمارگیریهای ۱۳۶۵ و ۱۳۷۰ توان با

نوشک سعیدی

احری بروزهای ساخته‌های و صنعتی

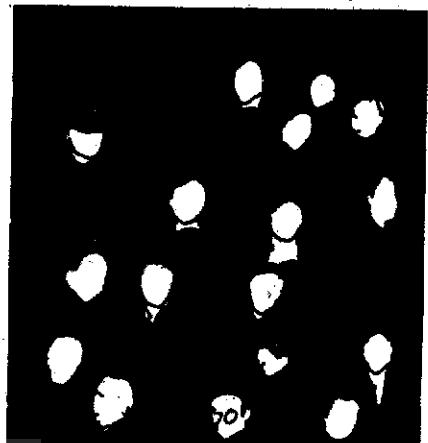
تلفن: ۰۲۱-۴۴۲۲۰۰۰

فکشن: ۰۲۱-۷۳۰۰۰۰۰۰

آدرس: سعادت آباد- خیابان بکم- بلاک ۲۳

رفتارهایی جمیعتی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. عامل دیگر در این زمینه سطح باروری است که رشد طبیعی جمیعت از آن نشأت می‌گیرد.

بروک است، ایجاد دانشگاه تهران و دانشگاههای بزرگ دیگر در زمان خود تنها در این شهر امکان پذیر بود و شمره ایجاد آنها نیز، ترتیب نیروهای علمی^۱ گاه و کارآمدی است که اکنون می‌توانند مراکز علمی دیگری را در سایر نقاط کشور ایجاد کنند، گرچه هنوز هم امکان خودکفایی علمی و فنی در بسیاری از این مناطق به طور کامل به دست نیامده است. می‌توان تهران را گناهکار دانست که سهم زیادتری از منابع مملکت را به خود اختصاص داده است لیکن باید به این نکته نیز اذعان داشت که بخش قابل توجهی از این منابع نیز در تهران تولید شده است.

اثرات منفی روند توسعه
تضاروب سطحی در مورد اثرات منفی روند توسعه تهران بر آبادانی سایر نقاط کشور آن است که توسعه تهران به قیمت عقب‌ماندگی سایر نقاط کشور تمام شده است. این فشار از آنجا ناشی می‌شود که تصور می‌رود اولاً صندوق واحدی وجود دارد که برداشت بیش از حد یک منطقه از آن صندوق به لاغرتر شدن سهم سایر مناطق می‌انجامد و ثانیاً براین باور استوار است که توسعه در همه جا شکل واحدی اتفاق افتادنی است و اگر در یک دوره زمانی خاص، کارگاههای بزرگ تولیدی و

علل مهاجرتها دارد. مطالعه جامعی در این زمینه انجام نشده است. مهاجرتها از نقاط مهاجرفرست به نقاط مهاجرپذیر جریان می‌باشند. تهران و پیرامون آن یکی از مهمترین نقاط مهاجرپذیر کشور است. موازنۀ مثبت مهاجرتی استان مرکزی که تا سال ۱۳۵۵ شهرستان تهران را نیز شامل می‌شده و شهر تهران مهمترین نقطه مهاجرپذیر آن بوده است از ۶۶۰ هزار نفر در سال ۱۳۳۵ به یک میلیون و چهارصد و پنجاه و شش هزار نفر در سال ۱۳۵۵ افزایش یافته و حتی رقم موازنۀ مثبت مهاجرتی استان تهران تا سال ۱۳۷۰ از ۴۱ میلیون نفر تجاوز کرده است.^(۱) در چنین حالتی شناخت ویژگیهای این سیل عظیم مهاجرتی مهمترین گام در جهت چاره‌اندیشی آن است. بدیهی است که اظهار نظرهای کلی، و تعمیم تابع به دست آمده از مطالعه مهاجرتها در کشورهای مختلف چاره‌ساز این مشکل نخواهد بود و تا مطالعه جامعی در این زمینه انجام نشود آینده‌نگری دقیق‌تری را نمی‌توان انتظار داشت. تنها می‌توان گفت که در سالهای آینده از اهمیت مهاجرتهای روستایی کاسته خواهد شد و بر بخش مهندی از مهاجران بین شهری نیز از منشاء روستایی یا برانگیخته شده بر اثر مهاجرتهای روستایی اند مطالعه پدیده عظیم مهاجرتها در ایران می‌تواند کمک مهندی به گشودن گرهای کور برنامه‌ریزیهای شهری و روستایی بکند.

شرکت سکو ایران

تحت لیسانس کارخانجات سکو ایتالیا

تولید کنندگان:

پروفیل، در، پنجره، پارچیشن، نمای
شیشه‌ای، سقف کاذب و سرده از
فولاد گالوانیزه پیش رنگ شده

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولایت
شمالي، شماره ۲۶۲، ساختمان سکو
تلفن: ۰۱۸۱۷ - ۸۸۰۱۸۱۷ - ۸۹۳۸۶۹ - ۸۹۶۶۷۸

۸۸۰۱۹۰۳ - ۸۹۲۹۵۶

تلکس: ۰۲۱۲۳۲۷ SEIR فاکس: ۰۲۰۰۰۸۸۰